Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

13. Non per legem promissio Abrahæ aut semini eius vt hæres esset mundi, sed per iustitiam fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Visual Library

13. *Non per legem promiſsio Abrahæ aut ſemini*
vt hæres eſſet mundi, ſed per iuſtitiam fidei.

HÆc verba, *per legem*, perperā exponit Beza: *hoc eſt, per præſtita aliqua opera, addita implendæ legis conditione*. Quæ gloſſa opponit legem iuſtitiæ fidei hoc loco, qua iuſtitia fidei, cui facta eſt promiſsio benedictionis, implendæ legis conditionem penitus excluderet. Hanc enim cōditionem ferre non poſſunt libertini horum temporum hæretici. Quare & Caluinus hoc loco in eodem luto hærens dicit, ſententiæ Apoſtolicæ ſummam hanc eſſe; *Abrahæ promiſſam fuiſſe hæreditatem non quia legis obſeruatione id eſt promeritus, ſed quia fide iuſtitiam adeptus erat*. Cæterùm Paulus nec per legem implendæ legis conditionem intelligit, nec iuſtitiam fidei docet ab huiuſmodi conditione liberam. Legis nomine intelligit hoc loco, vt ipſemet Beza hoc loco exponit, *aut legem naturæ, aut legem Moyſis*, rectè, quia per neutram illarum facta eſt promiſsio Abrahæ: id eſt; nec lex naturæ ſiue naturæ viribus præſtita, nec lex Moyſis per illam externam illam doctrinam & legiſlationē, in cauſa fuit vt Abrahæ promitteret Deus hæreditatē mundi, id eſt, eſſe patrem omnium credentium per omnes gentes ac nationes in mundo: ſed iuſtitia fidei in ipſo Abrahā cum erat per quā facta eſt tam nobilis promiſsio. Iuſtitia autē fidei in Abraham nō erat vna & ſola fides, vt ſemper ſomniāt hæretici; ſed ea

Legis nomine quid Paulus intelligat

parti-

partim iuſtitia operũ bonorũ eius in fide facta; vt aliæ Scripturæ docét, partim ipſum opus fidei eius quo credidit promittenti Deo, quod hic disertè tractat Apoſtolus, vt ad rem præſentem maximè ſpectans. Obedientiã Abrahæ, qua filium immolauit, fuiſſe iuſtitiam fidei in eo, *quia fides cooperabatur operibus illius, & ex operibus conſummata eſt fides eius*, docet D. Iacobus verbis diſertiſsimis. Iac. 2. Huic quoque obedientiæ Abrahæ, non tantùm fidei Abrahæ, eadem promiſsio, quòd eſſet hæres mundi, facta eſt; dicit enim Scriptura: *Per memetipſum iuraui, dicit Dominus, quia feciſti hanc rem, & non pepercisti vnigenito tuo propter me, benedicam tibi, & multiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas cæli, & velut arenam quæ eſt in littore maris: poſſidebit ſemen tuum portas inimicorum tuorum; & benedicentur in ſemine tuo omnes gentes terræ, quia obediſti voci meæ.* Gen. 22. Ecce apertiſsimè non vni fidei, vt ſemper volunt hæretici, ſed ipſi quoque obedientiæ Abrahæ facta eſt promiſsio *vt eſſet hæres mũdi*, atq; adeò vt Chriſtus de illo naſceretur. *Benedicẽtur in ſemine tuo*, id eſt, in Chriſto ex te oriundo; *omnes gentes, quia obediſti voci meæ.* Hæc eſt iuſtitia fidei in Abraham, non ſolùm credere quod Deus promiſit, ſed etiam obedire mandato quod Deus iubet. Hæc iuſtitia fidei non excludit opera præſtita, vt voluit Beza; nec ſpiritualem vitæ ſanctitatem, vt vult Caluinus; ſed illa maximè includit: quia omnium bonorum

Obedientiæ Abrahæ promiſſiones factæ fũt.

operū & ſpiritualis vitæ ſanctitatis initi
& radix fides eſt; ideóque maximè prop
fidem, quam fortiſsimam habuit, obe
Abraham Deo. Sic idem Paulus docet Ab
Heb. 11. ham *ex fide operatum eſſe iuſtitiam, & eg*
terram cognationis ſuæ iubente Deo, etiam ne
tem quò iret. Sic opera Abrahæ facienda e
vt filii Abrahæ ſimus, Chriſtus ipſe doc
ſicut fidem Abrahæ imitandam eſſe, vt
Abrahæ ſimus, Paulus hîc docet. Aite
Ioan. 8. Iudæis: *Si filij Abrahæ eſtis, opera Abrah*
cite. Non ergo opera Abrahæ excludit
Abrahę; nec conditioné implendæ legis,
eſt, obediendi mandatis Dei per ſpiritu
vitæ ſanctitatem, excludit iuſtitia fide
Abraham, qui hanc conditionem exa
ſimè impleuit. Denique quòd iuſtitia
operum bonorum executionem neceſſa
non excludat, ad alia Pauli loca ex doc
mo Auguſtino docuimus, ac doceb
deinceps.

Iuſtitia fidei includit conditionem implendæ legis.

Poſtremò, quòd lex hoc loco legis man
torum obedientiam nō ſignificat, perſp
hoc argumento probatur. *Per legem* (ait P
lus) *non eſt facta Abrahæ promiſsio vt eſſet h*
mundi. Sed per obedientiam mandato
præſtitam facta eſt Abrahæ promiſsio, vt
hæres mundi, vt verba ex Geneſ. cap. 22.
citata manifeſtè affirmant. Ergo Paulus
legem, obedientiam legis non intelle
Reſtat ergo vt legis nomine legē intelli
quo

Per legem obediētiæ facta eſt promiſſio.

quoad externam eius doctrinam, per quam fit cognitio peccati, ſed non remedium aut victoria peccati, ſicuti hactenus intellexit, poſteáque cap. 7. magis perſpicuè docet: atque adeò in ſecundo poſt verſu, quem propterea proximo exponemus loco, tamen non proximè ſequatur, ſed verſus adhuc intermedius nobis tractandus erit.

15. *Lex iram operatur: vbi enim non eſt lex, nec prauaricatio.*

HIc apertè Paulus docet, quid per legem intellexit quum diceret, *Non enim per legem promiſsio Abrahæ, &c.* Quis enim aliquando dixerit, quòd obedientia legis iram Dei operatur, quum omnes Scripturæ clament præuaricatores legis diuinæ iram Dei promereri? Et ne quis tam dementem ſenſum ſomniaret, addit Paulus, cur *lex iram operetur.* Rom.7.
Vbi enim (inquit) *non eſt lex, nec prauaricatio.* Eſt igitur lex *mandatum* quidem *bonum, & iuſtum, & ſanctum,* & *quod erat ad vitã,* id eſt, *quod qui faceret, viueret in eo,* ſed per occaſioné factum eſt ad morté: nõ *quia lex* ipſa nobis *facta eſt mors,* ſed *quia peccatũ, vt appareat peccatũ, per bonum operatũ eſt nobis mortẽ, vt fiat ſupra modũ peccans peccatum per mandatum:* hoc eſt, *occaſione accepta per mandatum ſeduxit nos, & per illud occidit.* Quomodo peccatum per mandatum ſeducit homines & occidit, niſi quia quantò ſeueriùs iubet bonũ, & ſtrictiùs prohibet ma-